

Ave Maria

BIULETYN PARAFII PW. MATKI BOŻEJ FATIMSKIEJ W GDAŃSKU-ŻABIANCE

SŁOWA, KTÓRE ZABIŁY JEZUSA

Człowiek jest istotą, która potrzebuje kochać i być kochanym. Pytanie, czy „kochać” zawsze oznacza „miłować”... Często nasze „kochanie” nie ma nic wspólnego z prawdziwą miłością, która jest cierpliwa i łaskawa, która jest w stanie wszystko przetrzymać, jak pisze w swoim liście św. Paweł (1 Kor 13).

Często okazuje się, że w swoich zapewnieniach o miłości jesteśmy bardzo gołosłowni, bo w tej „miłości” bywamy egoistyczni: szukamy swego, zazdrościmy, unosimy się gniewem i pamiętamy o tym, co złe – zupełnie odwrotnie niż pisze Apostoł Narodów. W niektórych sytuacjach adekwatnymi byłyby raczej słowa: „Kocham się”.

Miłość Pana Boga do każdego człowieka, o której tak wiele się w Kościele mówi, nie ma nic wspólnego z naszymi „miłościami”. Bóg nie rzuca słów na wiatr. Kiedy mówi, że kocha, to kocha – aż na zabój. Nie znaczy to jednak, że miłość Boża sprawia, iż nasze życie będzie usłane różami. Bóg mówi wprost do Jeremiasza: „Będą walczyć przeciw tobie”, po czym za chwilę dodaje: „ale nie zdołają cię zwyciężyć, gdyż Ja jestem z tobą”. Boża miłość nie powoduje zniknięcia wszystkich problemów na świecie: „Wiele wdów było w Izraelu (...), a Eliasz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu trędowatych było w Izraelu (...), a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman”.

Znaki i cuda, które działa Jezus, mają być dla nas jak kwiaty, które zakochany wysyła swojej wybrance. W bukietcie tym znajduje ona bilecik ze słowami: „Kocham cię!”. I nie są to słowa rzucone na wiatr. Te słowa prowadzą Jezusa na Golgotę.

ZE SŁOWA BOŻEGO NA IV NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ

Jr 1,4-5.17-19; Ps 71,1-6.15.17; 1 Kor 12,31-13,13; Łk 4, 21-30

Począł więc mówić do nich: Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli. A wszyscy przyświadczali Mu i dziwili się pełnym wdzięku słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: Czy nie jest to syn Józefa?

Wtedy rzekł do nich: (...) Zaprawdę, powiadam wam: żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. Naprawdę, mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Eliasz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu trędowatych było w Izraelu za proroka Elizeusza, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman.

Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem. Porwali Go z miejsca, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na stok góry, na której ich miasto było zbudowane, aby Go strącić. On jednak przeszedłszy pośród nich oddalił się.

Z KALENDARZA LITURGICZNEGO

2 LUTEGO

ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

Nazwa tego święta wywodzi się od dwóch terminów greckich: Hypapante oraz Herorte tou Katharismou, co oznacza święto spotkania i oczyszczenia. Oba te święta były głęboko zakorzenione w tradycji Starego Testamentu.

Na pamiątkę ocalenia pierworodnych synów Izraela podczas niewoli egipskiej każdy pierworodny syn u Żydów był uważany za własność Boga. Dlatego czterdziestego dnia po jego urodzeniu należało zanieść syna do świątyni w Jerozolimie, złożyć go w ręce kapłana, a następnie wykupić za symboliczną opłatą 5 syklów. Równało się to zarobkowi 20 dni. Równocześnie z obrzędem ofiarowania i wykupu pierworodnego syna łączyła się ceremonia oczyszczenia matki dziecka. Z tej okazji matka była zobowiązana złożyć ofiarę z baranka, a jeśli jej na to nie pozwalało zbyt wielkie ubóstwo - przynajmniej ofiarę z dwóch synogarlic lub gołębi. Fakt, że Maryja i Józef złożyli synogarlice, świadczy, że byli bardzo ubodzy.

Święto Ofiarowania Pańskiego przypada czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątka ofiarowania Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Matkę Bożą obrzędu oczyszczenia. Należy ono do najdawniejszych świąt, gdyż było obchodzone w Jerozolimie już w IV w.

Tradycyjnie nazywa się je też dniem Matki Bożej Gromnicznej. W ten sposób uwypukla się fakt przyniesienia przez Maryję małego Jezusa do świątyni. Obchodem towarzyszyła procesja ze świecami. W czasie Ofiarowania starzec Symeon wziął na ręce swoje Pana Jezusa i wypowiedział prorocze słowa: „Światło na oświecenie pogan i na chwałę Izraela” (Łk 2,32). Według podania procesja z zapalonymi świecami była znana w Rzymie już w czasach papieża św. Gelazego w 492 r. Od X w. upowszechnił się obrzęd poświęcania świec, których płomień symbolizuje Jezusa - Światłość świata, Chrystusa, który uciszał burze, był, jest i na zawsze pozostanie Panem wszystkich praw natury. Momentem najuroczystszym apoteozy Chrystusa jako światła, który oświeca narody, jest podniosły obrzęd

Wigili Paschalnej - poświęcenie paschału i przepiękny hymn Exultet.

W Kościele Wschodnim dzisiejsze święto nazywane jest Spotkaniem Pańskim (Hypapante), co uwypukla jego wybitnie chryzologiczny charakter. Prawosławie zachowało również, przejęty z religii mojżeszowej, zwyczaj oczyszczenia matki po urodzeniu dziecka - po upływie 40 dni od porodu (czyli po okresie połogu) matka po raz pierwszy przychodzi do cerkwi, by w pełni uczestniczyć w Eucharystii. Ślad tej tradycji był kultywowany w Kościele przedsoborowym - matka przychodziła „do wyvodu” i otrzymywała specjalne błogosławieństwo; było to praktykowane zazwyczaj w dniu chrztu dziecka. Zwyczaj ten opisał Reymont w „Chłopach”.

W Polsce święto Ofiarowania Pana Jezusa ma charakter wybitnie maryjny. Polacy widzą w Maryi Tę, która sprowadziła na ziemię niebiańskie Światło i która nas tym Światłem broni i osłania od wszelkiego zła. Dlatego często brano do ręki gromnice, zwłaszcza w niebezpieczeństwach wielkich klęsk i grożącej śmierci. Niegdyś wielkim wrogiem domów w Polsce były burze, a zwłaszcza pioruny, które zapalały i niszczyły domostwa, przeważnie wówczas drewniane. Właśnie od nich miała strzec domy świeca poświęcona w święto Ofiarowania Chrystusa. Zwykle była ona pięknie przystrajana i malowana. W czasie burzy zapalano ją i stawiano w oknach, by prosić Maryję o ochronę. Gromnicę wręczano również konającym, aby ochronić ich przed napaścią złych duchów.

Ze świętem Matki Bożej Gromnicznej kończy się w Polsce okres śpiewania kołęd, trzymania żłóbków i choinek - kończy się tradycyjny (a nie liturgiczny - ten skończył się świętem Chrztu Pańskiego) okres Bożego Narodzenia. Liturgia po raz ostatni w tym roku ukazuje nam Chrystusa-Dziecię.

3 LUTEGO ŚWIĘTY BŁAŻEJ, BISKUP I MĘCZENNIK

Pochodził z Cezarei Kapadockiej. Studiował filozofię, został jednak lekarzem. Po

pewnym czasie porzucił swój zawód i podjął życie na pustyni. Stamtąd wezwano go na stolicę biskupią w położonej nieopodal Sebaście (wcześniej w Armenii, dziś Sivas w Turcji). Podczas prześladowań za cesarza Licyniusza uciekł do jednej z pieczar górskich, skąd nadal rządził swoją diecezją. Ktoś jednak doniósł o miejscu jego pobytu. Został aresztowany i uwięziony. W lochu więziennym umacniał swój lud w wierności Chrystusowi. Tam właśnie miał cudownie uleczyć syna pewnej kobiety, któremu gardło przebiła ość, uniemożliwiająca oddychanie. Chłopcu groziło uduszenie. Dla upamiętnienia tego wydarzenia Kościół do dziś w dniu św. Błażeja błogosławi gardła. W niektórych stronach Polski na dzień św. Błażeja robiono małe świece, zwane „błażejkami”, które niesiono do poświęcenia i dotykano nimi gardła. W innych stronach poświęcano jabłka i dawano je do spożycia cierpiącym na ból gardła.

Kiedy daremne okazały się wobec niezłomnego biskupa namowy i groźby, zastosowano wobec niego najokrutniejsze tortury, by zmusić go do odstępstwa od wiary, a za jego przykładem skłonić do apostazji innych. Ścięto go mieczem prawdopodobnie w 316 roku. Jest patronem m.in. kamieniarzy i gręplarzy, mówców, śpiewaków oraz wszystkich innych osób, które muszą dbać o swoje gardło i struny głosowe.

5 LUTEGO ŚWIĘTA AGATA, DZIEWICA I MĘCZENNICA

Agata („dobrze urodzona, ze szlachetnego rodu”) zwana Sycylijską jest jedną z najbardziej czczonych w chrześcijaństwie świętych. Według opisu jej męczeństwa urodziła się w Katanii na Sycylii ok. 235 r. Po przyjęciu chrztu postanowiła poświęcić się Chrystusowi i żyć w dziewictwie. Jej wyjątkowa uroda zwróciła uwagę Kwincjana, namiestnika Sycylii. Zaproponował jej małżeństwo. Agata odmówiła, wzbudzając w odrzuconym senatorze nienawiść i pragnienie zemsty. Trwały wówczas prześladowania chrześcijan, zarządzane przez

cesarza Decjusza. Kwincjan aresztował Agatę. Próbował ją zniesławić przez pozbawienie jej dziewiczej niewinności, dlatego oddał ją pod opiekę pewnej rozpustnej kobiety, imieniem Afrodyssa. Kiedy te zabiegi spełzyły na niczym, namiestnik skazał Agatę na tortury, podczas których odcięto jej piersi. W tym czasie miasto nawiedziło trzęsienie ziemi, w którym zginęło wielu pogan. Przerażony namiestnik nakazał zaprzestać mąk, gdyż dostrzegł w tym karę Bożą. Ostatecznie Agata poniosła śmierć, rzucona na rozżarzone węgle, 5 lutego 251 r.

Jej ciało chrześcijanie złożyli w bezpiecznym miejscu poza miastem. Papież Symmachus (+514) wystawił ku jej czci w Rzymie przy Via Aurelia okazałą bazylikę. Kolejną świątynię w Rzymie poświęcił jej św. Grzegorz Wielki w roku 593. Wreszcie papież Grzegorz II (+731) przy bazylice św. Chryzogona na Zatybrzu wystawił ku jej czci trzeci rzymski kościół. Obecnie ciało Agaty znajduje się w katedrze w Katanii. Wielkiej czci doznają jej relikwie, m.in. welon, dzięki któremu, jak niesie podanie, Katania niejedną raz miała doznać ocalenia.

W dzień św. Agaty poświęca się pieczywo, sól i wodę, które mają chronić ludność od pożarów i piorunów. Poświęcone kawałki chleba wrzucano do ognia, by wiatr odwrócił pożar w kierunku przeciwnym. W dniu jej pamięci karmiono bydło poświęconą solą i chlebem, by je uchronić od zarazy. Św. Agata jest patronką Sycylii, miasta Katanii oraz ludwisarzy. Wzywana przez kobiety karmiące oraz w chorobach piersi.

6 LUTEGO

ŚWIĘCI MĘCZENNICZY

PAWEŁ MIKI I TOWARZYSZE

Na początku XVI w. chrześcijaństwo w Japonii rozwijało się bardzo dynamicznie. Pierwszym misjonarzem w tym kraju był św. Franciszek Ksawery w latach 1549-1551. Niestety, pięknie zapowiadające się dzieło zostało prędko zatrzymane przez fanatyzm władców. Wybuchło nagłe, bardzo krwawe prześladowa-

nie. Na te właśnie czasy przypada bohaterska śmierć św. Pawła Miki i jego 25 Towarzyszy. Wśród tych męczenników było 3 jezuitów, 6 franciszkanów i 17 tercjarzy franciszkańskich.

Paweł Miki urodził się koło Kioto w zamożnej rodzinie w roku 1565. Miał zaledwie 5 lat, kiedy otrzymał chrzest w Japonii w XVI w. zdarzało się to niezwykle rzadko. Kształcił się u jezuitów, do których w wieku 22 lat wstąpił. Będąc klerykiem, pomagał misjonarzom jako katechista. Po nowicjacie i studiach przemierzył niemal całą Japonię, głosząc naukę Chrystusa. Kiedy miał już otrzymać święcenia kapłańskie, w 1597 r. wybuchło prześladowanie. Aresztowano go i poddano torturom, aby wyrzekł się wiary. W więzieniu spotkał się z 23 Towarzyszami. Po torturach obwożono ich po mieście z wypisanym wyrokiem śmierci. Paweł wykorzystał okazję, by zebranych tłumom głosić Chrystusa. Więźniów umieszczono w więzieniu w pobliżu miasta Nagasaki. Dołączono do nich jeszcze dwóch chrześcijan, których aresztowano za to, że usiłowali nieść pomoc więźniom. Na naleganie prowincjału władze zgodziły się dopuścić do skazanych kapłana z sakramentami. Tę okazję wykorzystali dwaj nowicjusze, by na jego ręce złożyć śluby zakonne.

Poza miastem ustawiono 26 krzyży, na których zawieszono aresztowanych chrześcijan. Paweł Miki jeszcze z krzyża głosił zebranym poganom Chrystusa, dając wyraz swojej radości z tego, że ginie tak zaszczytną dla siebie śmiercią. Zachęcał do wytrwania także swoich Towarzyszy. Męczennicy przeszyci lancami żołnierzy dopełnili swej ofiary 5 lutego 1597 r. Są to pierwsi męczennicy Dalekiego Wschodu.

Źródło: brewiarz.pl

CZYM JEST ŻYCIE KONSEKROWANE?

„Istota życia konsekrowanego polega na naśladowaniu Chrystusa na drodze rad ewangelicznych, czyli przez życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie. Co prawda wszyscy wierni są wezwani do naśladowania Chrystusa, jednak osoby konsekrowane są powołane do szczególnej zażyłości z Jezusem i oddania się Mu w sposób niepodzielny” - podkreśla Jan Paweł II w adhortacji apostołskiej *Vita consecrata* z 1996 r. Żyjąc w posłuszeństwie, niczego nie posiadając na własność i zachowując czystość, osoby konsekrowane przyjmują najbardziej radykalną formę życia Ewangelii na ziemi.

Adhortacja rozróżnia pięć form życia radami ewangelicznymi: instytuty zakonne oddane całkowicie kontemplacji, instytuty zakonne oddane dziełom apostołskim (tzw. czynne), instytuty świeckie, stowarzyszenia życia apostołskiego oraz stan dziewic, pustelników i wdów poświęconych Bogu. Te formy życia podejmowane są zarówno przez mężczyzn, jak i kobiety.

Osoby konsekrowane praktykują rady ewangeliczne przez tzw. profesję, czyli śluby składane publicznie wobec przedstawicieli Kościoła. Pierwsze śluby składa się zwykle na rok, po którego upływie mogą być ponawiane. Śluby te określane są jako czasowe. Po kilkakrotnych ponowieniach składa się śluby wieczyste, obowiązujące do końca życia, nazywane profesją wieczystą.

Rady ewangeliczne stanowią główną oś życia zakonnego, dotycząc trzech istotnych dziedzin egzystencji i życiowych odniesień osoby ludzkiej:

- Ślub czystości, zawierający obowiązek doskonałej wstrzemięźliwości w celibacie, nie jest tylko dobrowolną rezygnacją z małżeństwa i życia rodzinnego, ale wyborem Chrystusa jako jedynej miłości.
- Ślub ubóstwa zobowiązuje osoby konsekrowane do życia pracowitego i ubożego oraz do zależności od przełożonych w używaniu i dysponowaniu dobrami materialnymi. Życie w ubóstwie pomaga osobom konsekrowanym zdobywać wolność wewnętrzną przez oderwanie od przywiązania do rzeczy materialnych i kierowanie uwagi na dobra duchowe i solidarność międzyludzką.
- Ślub posłuszeństwa zobowiązuje osoby konsekrowane do podporządkowania własnej woli prawowitym przełożonym, gdy wydają oni polecenia zgodne z Ewangelią i konstytucjami instytutu. Osoby zakonne przez ten ślub włączają się w realizację planów Boga na wzór Chrystusa pełniącego zawsze wolę Ojca.

Źródło: mbbolesna.pl

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Od poniedziałku wznawiamy odprawianie w dni powszednie Mszy Św. o godz. 19:00.

2. We wtorek **Święto Ofiarowania Pańskiego – Matki Bożej Gromnicznej**. Jest to także **Światowy Dzień Życia Konsekrowanego**, dlatego naszą modlitwą obejmujemy osoby służące Bogu w zakonach i zgromadzeniach, prosząc także o liczne i święte powołania do życia zakonnego z naszej parafii.

Tego dnia Msze Św. o godz. 7:00, 8:00, 9:00, 18:00 i 19:00. Ofiary złożone na tacę zostaną przeznaczone na funkcjonowanie zakonów kontemplacyjnych w naszej archidiecezji, które utrzymują się jedynie z ofiar wiernych.

3. **W tym tygodniu przypadają dni eucharystyczne lutego:**

- I czwartek miesiąca– Msza Św. za kapłanów i o powołania kapłańskie o godz. 16:00;
- I piątek miesiąca– spowiedź rano od godz. 7:00, a popołudniu od godz. 16:00. Msza Św. dla dzieci o godz. 17:00. Comiesięczna adoracja wynagradzająca NSPJ po Mszy Św. o godz. 19:00, zakończona Mszą Św. o godz. 22:00;
- I sobota miesiąca– o godz. 7:30 różaniec wynagradzający, o godz. 8:00 Msza Św. wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi, a po niej piętnastominutowe rozważanie. **W sobotę kapłani odwiedzą także chorych z posługą sakramentalną.**

4. **Msza Św. w intencji dobroczyńców, podopiecznych i wolontariuszy Parafialnego Zespołu Caritas** w poniedziałek o godz. 18:00. Po Mszy Św. spotkanie zespołu w sali parafialnej.

5. Osoby dysponujące wolnym czasem **prosimy o pomoc w demontażu szopki bożonarodzeniowej i choinek** – w środę od godz. 9:00.

6. **Spotkania grup duszpasterskich w tym tygodniu:**

- Kandydaci do bierzmowania– we wtorek (I grupa) i w piątek (II grupa) o godz. 16:30 w salce;
- Dzieci przygotowujące się do I Komunii Św.– w środę o 15:30 i 17:00 w salce;
- Grupa młodzieżowa– w środę o godz. 19:30;
- Lektorzy– w czwartek o godz. 19:30;
- Duszpasterstwo akademickie– w piątek o godz. 20:00;
- Ministranci i aspiranci– w sobotę o godz. 13:00 w zakrystii.

7. Ofiary złożone w przyszłą niedzielę na tacę zostaną przeznaczone na **cele inwestycyjne**.

8. W minionym tygodniu pożegnaliśmy: **śp. Eleonorę Sygit** (l. 82) z ul. Sztormowej.

INTENCJE MSZALNE

1- 7 lutego 2016

PONIEDZIAŁEK 1 lutego 2016 r.	
7.00	++ Rodzice: Marianna i Jan oraz maria, Stanisław i Tadeusz
8.00	Rez.
18.00	W intencji Caritas
19.00	+ Genowefa Kasztelnik (1. r. śm.)

	WTOREK 2 lutego 2016 r.
7.00	+ Stefan Kirs (m-c po pogrzebie)
8.00	++ Maria oraz rodzice, rodzice chrzestni i teściowie
9.00	++ Marianna i Stanisław
18.00	+ Stanisław Ciesielski
19.00	++ Henryk Sobota (1. r. śm.) oraz rodzice z ob. stron
	ŚRODA 3 lutego 2016 r.
7.00	O Boże błóg., potrzebne łaski, zdrowie i opiekę MBF dla Błażeja Moskala z okazji 10. urodzin i imienin
8.00	++ Irena i Kazimierz Koszewscy
18.00	++ Hanna (17. r. śm.) oraz zmarli z rodzin ob. stron
19.00	O uzdrowienie dla Zbigniewa Götzen (budowniczego tego sanktuarium) oraz o zdrowie dla Barbary i Damianka
	CZWARTEK 4 lutego 2016 r.
7.00	+ Zofia Żmijewska (m-c po pogrzebie)
8.00	Dziękczynna w 55. rocznicę ślubu Teresy i Bogdana Bieniaszów
16.00	O powołania kapłańskie
18.00	O błóg. Boże, opiekę MBF, zdrowie dla córki Agnieszki z okazji urodzin
19.00	+ Mieczysław Kurszewski (greg. 1)
	PIĄTEK 5 lutego 2016 r.
7.00	+ Mieczysław Kurszewski (greg. 2)
8.00	Msza Św. wynagradzająca Bożemu Sercu za grzechy i zniewagi, jakie spotykają Je w Najświętszym Sakramencie
17.00	++ Teresa i Dionizy Osieńscy oraz rodzice z ob. stron
18.00	O zdrowie dla Agaty w dniu imienin i Adama w dniu urodzin
19.00	+ Helena Laskiewicz (m-c po pogrzebie)
	SOBOTA 6 lutego 2016 r.
7.00	Dziękczynna z prośbą o błóg. Boże, opiekę MBF i zdrowie dla Agaty z okazji urodzin
8.00	Msza Św. wynagradzająca
18.00	++ Kazimierz Pokorski (13. r. śm.) oraz rodzice z ob. stron
19.00	+ Mieczysław Kurszewski (greg. 3)
	NIEDZIELA 7 lutego 2016 r.
6.30	Za parafię
8.00	Żywy Różaniec
9.30	Dziękczynna za dotychczasowe łaski z prośbą o błóg. Boże przez wstawiennictwo MBF i zdrowie dla Katarzyny i jej rodziny
11.00	++ Leszek Latos (4. r. śm.) oraz rodzice i dziadkowie ob. stron
12.30	+ Elżbieta Szajda (24. r. śm.)
14.00	+ Mieczysław Kurszewski (greg. 4)
18.00	1) + Jadwiga Kreft (2. r. śm.) 2) Dziękczynna z prośbą o błóg. Boże, opiekę MBF i zdrowie dla Urszuli i Wojciecha z okazji 30. rocznicy ślubu oraz o błóg. Boże dla całej rodziny
19.30	++ Władysław (27. r. śm.) oraz Józefa (ona), Marianna i Piotr

Misericordiae Vultus

FRANCISZEK

BISKUP RZYMU, SŁUGA SŁUG BOŻYCH
WSZYSTKIM, KTÓRZY BĘDĄ CZYTAĆ TEN LIST
ŁASKA, MIŁOSIERDZIE I POKÓJ

3. Są chwile, w których jeszcze mocniej jesteśmy wzywani, aby utkwić wzrok w miłosierdziu, byśmy sami stali się skutecznym znakiem działania Ojca. Z tego właśnie powodu ogłosiłem Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia jako pełen łaski czas dla Kościoła, aby świadectwo wierzących stało się jeszcze mocniejsze i skuteczniejsze.

Rok Święty rozpocznie się 8 grudnia, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. To święto liturgiczne wskazuje na sposób, w jaki Bóg działa już od początków naszej historii. Po grzechu Adama i Ewy Bóg nie chciał, by ludzkość została sama, wystawiona na pastwę zła. Stąd też postanowił i zechciał, aby Maryja, święta i niepokalana w miłości (por. Ef 1, 4), stała się Matką Odkupiciela człowieka. Na bezmiar grzechu Bóg odpowiada pełnią przebaczenia. Miłosierdzie będzie zawsze większe od każdego grzechu, i nikt nie może zatamować miłości Boga, który przebacza. W święto Niepokalanego Poczęcia otworzę z radością Drzwi Święte. Z tej okazji staną się one Bramą Miłosierdzia, gdzie każdy wchodzący będzie mógł doświadczyć miłości Boga, który pociesza, przebacza i daje nadzieję.

W kolejną niedzielę, tj. III Niedzielę Adwentu, otworzone zostaną Drzwi Święte w katedrze Rzymu, bazylice św. Jana na Lateranie, a następnie w innych bazylikach papieskich. Postanawiam również, że w tę właśnie niedzielę w każdym Kościele lokalnym, w katedrze, która jest kościołem-matką dla wszystkich wiernych, bądź też w konkatedrach lub w innych kościołach o szczególnym znaczeniu, zostanie otworzona na cały rok taka sama Brama Miłosierdzia. Zależnie od decyzji biskupa ordynariusza będzie ona mogła być otworzona również w sanktuariach, nawiedzanych przez wielu pielgrzymów, którzy właśnie tam bardzo często doświadczają w sercu łaski i znajdują drogę do nawrócenia. Każdy zatem Kościół lokalny będzie bezpośrednio zaangażowany w przeżywanie tego Roku Świętego jako szczególnego momentu łaski i odnowy duchowej. Jubileusz będzie więc obchodzony zarówno w Rzymie, jak i w Kościołach lokalnych, jako widzialny znak komunii całego Kościoła.

KONKURS DLA DZIECI

Odpowiedz na pytanie, odetnij kupon i wrzuć do pudełka w niedzielę, 7 lutego, przed Mszą Św. o godz. 11:00. Na koniec Mszy Św. wylosujemy zwycięzcę konkursu.

ŚW. PAWEŁ UMIESZCZA HYMN O MIŁOŚCI PO FRAGMENTIE SWOJEGO LISTU, KTÓRY MÓWI O... (1 Kor 13)?

ODPOWIEDŹ:

IMIĘ I NAZWISKO:

Biuletyn parafii pw. MB Fatimskiej
w Gdańsku-Żabiance fatimska.zabianka@gmail.com;
tel-fax: (58) 557-95-78 www.fatimska.net.pl

skład i druk:

Spoko katolik
Nie tenś młody

www.spokokatolik.pl